

Ukrajina: 129. Proměna bolesti v požehnání

Ukrajínští baptisté se nenechají překonat svou bolestí a nemají v sobě hněv, hořkost a pomstu.

Ukrajina

Bohoslužby v baptistickém sboru ve Lvově.

Proměna bolesti v požehnání

Lvov má mnoho tváří. Je to krásné město s bohatou historií, majestátní architekturou, elegantními kavárnami a radostnou atmosférou. Ukrajinci mu říkají hlavní město kávy, čokolády a pouliční hudby.

To vše je tady, když se v neděli odpoledne procházíme s Rachel po starém městě Lvov. Lidé si užívají první známky jara v ulicích Lvova. Muži hrají šachy na lavičce v parku. Děti vylézají na pomník na náměstí. Kavárny jsou plné přátel, kteří se scházejí. Ženy prodávají květiny na ulicích. Muzikanti vystupují pro davы lidí v pestrobarevném oblečení.

Je těžké si představit, že nedaleko odtud létají rakety, bombardují domy a lidem chybí jídlo, voda a bezpečné místo. Lvov je mírumilovný. Lvov je krásný.

Válečná realita mě zasáhne, když se uprostřed noci rozezní sirény leteckého polachu a hoteloví hosté jsou navedeni do protileteckého krytu přes ulici. Čtyřicet pět minut sedět v chladném a vlhkém suterénu na vrzajícím křesle mě přivádí k myšlence na lidi, kteří musí strávit celé dny v takovém prostředí, aby zůstali v bezpečí.

Mezi další připomínky války patří kovem nebo překližkou pokrytá kostelní okna a pytle s pískem navršené kolem soch. Obyvatelé Lvova jsou hrdí na své umění a kulturu a společně se snažili je ochránit před zničením.

Přestože mi těchto pár známek připomíná, že za rohem je potenciální hrozba, hrůzu války mi do povědomí vnášejí pouze rozhovory s lidmi.

Setkáváme se s obyvateli lvovských sborů a pracovníky Ukrajinské baptistické unie. Každý člověk má svůj vlastní bolestivý příběh o válce. Domovy zanechávají vzadu, někdy i několikrát při útěku z Krymu nebo Luhanské a Doněcké oblasti. Odloučení od rodiny. Ničení sborových budov.

Není kam se vrátit. Rodinní příslušníci jsou drženi na okupovaných územích bez záruky jejich bezpečnosti. Viděli zraněné a umírající na ulicích. Útěk před bombami.

Žádný z těchto zážitků nelze dostatečně popsat slovy, přesto je v jejich očích vidět bolest, když mluvíme. Bolest, která je hluboko uvnitř a která nemá žádné rozumné vysvětlení kromě čistého zla, které se snaží ovládnout. Zlo nikdy nedává smysl.

Přesto je v jejich očích a v jejich slovech přítomno ještě něco silnějšího a mocnějšího než hluboká bolest. Je to víra a naděje ve vzkříšeného Krista. Ukrajínští baptisté jsou skutečně velikonočními lidmi ve světě Velkého pátku. Právě tato víra a naděje jim umožňuje proměnit vlastní bolest v požehnání pro ostatní.

Když poslouchám jejich příběhy, napadají mě slavná slova „udělej bolest svým učitelem a ne svým pánem“.

Ukrajínští baptisté se nenechají překonat svou bolestí a nemají v sobě hněv, hořkost a pomstu.

Pozvali tuto bolest, aby se stala jejich učitelem, aby pochopili a byli otevření bolesti druhých. Tisícům lidí se pomáhají jídlem a přístřeším a ještě více přátelským slovem, podporou modlitby a nadějí do budoucnosti. To vše se děje v moci Boží a ve jménu vzkříšeného Krista.

Христос воскрес! Воістину воскрес!

Kristus vstal z mrtvých! Opravdu vstal!

Helle Liht

asistentka generálního tajemníka EBF

Rachel Conway-Doel
vedoucí týmu zámořských misí BMS World Mission (Relief)
navštívily Lvov na Ukrajině ve dnech 9.-13. dubna 2022.

[Evropská baptistická federace](#)

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)